

[Gustav Pedersen.]

Emne ved Vælgermøderne før Valget i henholdsvis 1945 og 1947. 1945 var jo de glade Løfters Tid. Da var der ingen Hemninger og ingen Forbehold; der var ikke engang Forskel paa en gammel erfaren Politiker som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og en af de hetzende Grossererers Repræsentanter, det nyvalgte ærede Medlem Hr. Anker Lau. De stiltfærdige Bemærkninger om de strenge Kaar, Landet havde, blev da fejlet til Side som Forsøg paa at forberede unyttige Statsindgreb, men naar Venstres Repræsentanter i 1947 talte om Løfter, blev deres Tale i Regelen domineret af Paastanden om, at det altid maatte være underforstaaet, at det først var, naar Vanskelighederne var overvundet, man kunde gaa til Afvikling af Statsindgreb; det bedste var dog, at man ikke paa Møderne talte om, at det nu kunde ske forholdsvis pludseligt. Jeg tror ikke, der paa eet eneste Vælgermøde i 1947 har været lovet, at Restriktioner og Statsindgreb skulde fjernes inden for et meget kort Spand af Tid.

Vi har fra Socialdemokratiets Side ikke paa noget Tidspunkt i Venstres Regeringsperiode søgt at bortforklare de Vanskeligheder, Regeringen har haft at kæmpe imod. Vi har kritiseret Regeringen, først og fremmest fordi den ikke var forsigtig i Forholdet til de Vanskeligheder, vi kom ud for, og vi har været ude for Kritik fra Regeringens Side, almindeligvis fordi Regeringen mente, vi malede Billedet for mørkt. Selv i Slutningen af 1946, den 30. Oktober, da Kreditmulighederne var ved at blive udtømt, var det den daværende højtærede Statsminister, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der var Optimist. Jeg beder om Tilladelse til et kortere Citat og nogle faa meget korte Citater. Den 30. Oktober 1946 udtalte det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen under Finanslovsdebatten:

„Jeg skal blot i denne Forbindelse tilføje, at der nu er saa godt som udarbejdet en Importplan paa Grundlag af et Skøn over den Eksport, vi vil være i Stand til præstere i 1947, saa at der praktisk talt bliver Balance.“

Billedet kom jo til at se noget anderledes ud. Jeg erkender, at der kom Vanskeligheder, som man ikke kendte dengang. Der kom den haarde Vinter, og der kom den tørre Sommer. Imidlertid vil jeg gøre opmærksom paa, at der er jo ingen Regering, der paa Forhaand har faaet Tilsagn om, at der ikke kan komme Vejrligsvan-

skeligheder eller en daarlig Høst. Det er jo ikke alene i 1947, at Danskerne har haft en daarlig Høst, vi har ogsaa kendt det før. Det er ikke alene i 1947, vi har kendt en haard Vinter, saadanne har vi kendt adskillige af før. Men selv om vi nu godskriver disse Vanskeligheder og trækker dem fra Optimismen, ligger der jo ellers udover et Underskud, som er adskillige Millioner Kroner fra den Balance, den daværende højtærede Statsminister ansaa for gennemførlig.

Det er derfor et fuldkommen fortegnet Billede, man prøver paa at give Befolkningen, naar en Del af Pressen og en Del af Talerne paa Møderne vil prøve at vise et Modsætningsforhold mellem Socialdemokratiet som Regeringsparti og Socialdemokratiet som Oppositionsparti. Der har jo i de Artikler, der har været skrevet dels om den højtærede Statsministers Programtale og dels om andre Udtalelser fra Regeringens Side, været talt om, at det er andre Toner, der lyder nu, da Partiet har faaet Regeringsansvaret, end da det var i Opposition. Det er imidlertid ikke saadan, at vort Krav om Forsigtighed, Resignation og Arbejde til Genopbygningens Fremme er noget, der er kommet til i Valgkampen med Regeringsansvaret umiddelbart foran os. Det var allerede fra den første Dag, Socialdemokratiet kom i Opposition, at vi søgte at presse Regeringen til at rebe Sejlene i Spørgsmaalet om Anvendelse af Landets alt for sparsomme Valuta.

Det er heller ikke rigtigt, naar man paastaar, at vi dengang ikke vilde trække i Arbejdstøjet. For det første var det jo saadan, at under den forrige Regering medvirkede Socialdemokratiet til at give Regeringen de Bemyndigelseslove, der var nødvendige som Arbejdsgrundlag. Vi stemte baade for Prisloven og for Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger. Vi ønskede at gøre disse Love mere effektive, det lykkedes ikke, men desuagtet stemte vi for Lovene, saaledes som den daværende Regering ønskede dem.

Jeg understreger endvidere, at vi har medvirket til at skaffe Dækning for de Udgiftslove, vi stemte for, trods det at Dækningslovene ikke altid efter vor Opfattelse havde den Form, vi ønskede. Der, hvor vi ikke medvirkede, skyldtes det i Regelen, at man fra de tre dengang samarbejdende Partiers Side havde saa store Vanskeligheder med at skabe indbyrdes Enighed, at der ikke blev Tid eller Plads til Forhandling med os. Jeg kan i den Forbindelse nævne Arbejdsløshedsloven, der blev jaget